

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Avstrija in vojna z Rusijo.

— Znani so razlogi, ki zavoljo njih Avstrija ne sme spati, kadar se gibljejo stvari mej Donavo in Carigradom ležeče. Sedanje gibanje bolgarskega naroda zahteva, da imajo odprte oči državniki našega cesarstva, a zahteva tudi, da so modri in oprezni. Pravila diplomatike narekujejo skrbljivost, a narekujejo tudi zmernost. V bolgarske razmere je stopila Rusija, element kolosalne države prouzročuje ob avstrijski meji silno razburjenje, pa če bi avstrijska diplomacija bila vroče krvna in bi bolgarskorusko zadevo samo zategadelj zmatrala za „casus belli“ proti Rusiji, ker so prikazni zadeve ob naši meji, potem bi brez razloga in brez povoda avstrijske narode gnala v največjo nevarnost in s tem dokazala, da se zna malomarno igrati z drago državljansko krvjo in z blagom, za katero se je veliko delalo in veliko trpelo. Nasledki strašne rusko-avstrijske vojne bi bili grozovito maščevanje za tako prenegljenost in ker bi maščevanje ne zadelo tistih, ki so je zakrivali, marveč podložno ljudstvo, ki mora za državno oblastjo, zato morajo se v imenu ljudstva neprestano ponavljati glasovi, ki svarijo pred orožnim konfliktom mej Avstro-Ogersko in Rusijo.

Žalibog, da se baš pri tej priliki tako malo naglašajo interesi avstrijskih in ogerskih državljanov! Za gospodarsko malenkost, ki je komaj nekaj tisoč vredna, se drugače glasila javnega mnenja poganjajo z vsem dušnim naporom. Ista glasila sedaj javno mnenje hujskajo proti Rusiji, navdušujejo državljane „pour une omelette“ za vojno proti velenosti, za vojno, ki bi v vsej državi za leta in leta potlačila kmetijstvo, obrt in trgovino, prouzročila na milijarde škode! kdor tako, kakor sedaj nemški, madjarski in poljski listi, proslavlja bodočo avstrijsko-rusko vojno, tisti proslavlja občo gospodarsko propast cele države! In potem pa, kakor bi vojna z Rusijo za nas ne bila igra, katero pri sedanji konstelaciji lahko izgubimo, kakor bi vojna ne spravljala v nevarnost državne celokupnosti — vojno hočejo naši državi naložiti Madjarji, kateri uničujejo Slovakov literarne zavode v imenu državne celokupnosti, z vojnimi sovražstvom proti Rusiji napajajo svoje rojake nemški listi, kateri se že pred Praž-

kovo jezikovno naredbo križajo, kakor pred črvom, ki izpodjeda državno celoto!

Slabo za državljane, slabo za državo, kjer se interesi življenja in varnosti na tak način zastopajo po javnih glasilih! Še huje pa je ta način obsojati, ako prihaja od oficijalnih oseb. Mi ne znamo, koliko je madjarskim rojakom do gospodarskega napredka, ali istina je, da se ta napredek razvija le v normalnih, mirnih časih, da je zanj vojna, kakor toča za žitno polje, in da se za gospodarski svoj napredek vsaj nekoliko zanimajo tudi Arpadovi potomci. Kako pa se s tem ujema vojna, po kateri tako burno hrepeni politika Madjarjev? S katero logiko se da zvezati ogerska finančna mizerija z bojevitimi besedami prvič ministerskega predsednika Tisze, drugič njegovega brata, predsednika ogerske delegacije? Oba sta vihala rokave proti Rusiji, oba je spremljal slepi „eljen“-kor, kakor da bi avstrijsko-ruska vojna bila Panaceja, ki bi jedino mogla ozdraviti raka v ogerskih financijah. In tudi stari dr. Smolka porabil je dostojanstvo delegacijskega predsednika v to, da je klical Rusijo na boj. Naravno, da je poljska žlahta pritrjevala posebnej želji Smolkovej, umirati mej bojnim vriščem protiruskim, ali jako dvomimo, da bi gospodarstvo Galicije prenašalo veliko nasledkov take vojne, ko so mu celo redni izdatki več ko preveč in zato bodemo tudi tu s pravico trdili, da je govorilo se le po ukazih svojega srca, a brez ozira na realne odnose, kar je seveda ostra obsodba vsakatega politikujočega moža.

Hvala Bogu pa, da madjarsko-nemško-poljska rusofobija za vnanje reči naše države ni zadnja instancija! Prvič je tu pravi slovanski del državljanstva, čegar mnenje ne more biti po tem, da bi se v sedanjem rusko-bolgarskem vprašanju brez najmanjše potrebe ustvaril še konflikt mej Avstrijo in Rusijo in če bi bilo potreba, bil bi ta del stranka, katera bi pognala odločen protest proti šovinističnim terjatvam nasprotne politike. Če bi bilo potreba, pravimo, kajti da ni potreba, to nam je pokazal prestolni govor delegacijama, še bolj pa zadnjo soboto govor vnanjega ministra, grofa Kalnokyja, v ogerskem odboru za vnanje reči. Besede cesarjeve so bile pomirljive in razodevale so najvišjo misel glede na zmešnjave ob naši meji v tem pomenu,

da za Avstrijo ni še nobenega povoda, poseči po silo zastran bolgarskega vprašanja. Eminentno pomirljiv je bil tudi ekspozé grofa Kalnokyja. Jasno je izjavil minister, da reči, katere se godijo sedaj na Bolgarskem, tičejo se le razmerja mej Rusijo in Bolgarsko. Razmerje to je dosedaj imelo pomen le za notranje odnose Bolgarov, Rusija ni še nikamor stopila, kjer bi zadela ob avstrijske ali evropske koristi. Razmere avstrijske do posameznih velikih držav so najboljše, „istinito“ najboljše. Prijateljstvo je, kakor je bilo, avstrijski in ruski kabinet se pogovarjata kakor prijatelja in ker je upati v miroljubivost carja Aleksandra, je tudi upati, da se bode vse zvršilo po mirnem potu.

Dobro bi bilo, da bi vsaj ti glasovi od najvišje in najkompetentniše strani imeli potrebno spoštovanje! Dovolj jasno nas zagotavljajo, da se Rusija s svojim postopanjem na Bolgarskem ne dotika Avstrije. Po tem morali bi se tudi ravnati voditelji javnega mnenja ter prenehati s hujskanjem proti Rusiji, katero je protivno izrečenim tendencijam naše reprezentativne oblasti, kakor je vojna protivna pravim koristim države. Morebiti bodo tudi ti najvišji glasovi brez odmeva ostali v prsih naših rusofobov! A to bode potem jeden dokaz več, da Madjarji, Nemci in Poljaki ne zastopajo monarhije po njenih koristih, bode jeden nagib več, da se tem odločniše za koristi države poganja pravo ljudstvo slovansko. A koristi države v tem slučaju zahtevajo zastopanje miru in sporazumljenja z Rusijo do najskrajniše meje.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche

(Dalje.)

S tem poročilom predlagal je deželni odbor: „Slavni deželni zbor izvoli naj deželnemu odboru dati nalog in pooblastilo, da sklene s c. kr. vlado zaželjeno premembo dogovora z dne 29. aprila l. 1876 (postava z dne 8. maja l. 1876, drž. zak. št. 72) glede konečno veljavne uredbe najnižje dopuščene priklade za zemljiško odvezni zaklad s 16% na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov in da po tem zadobi privolitev visocega državnega zbora in Najvišje potrjenje za sklenjeno priklado na neposredne davke.“

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

V carigrajski gostilnici.

(Dalje.)

Ne mislil bi človek, na kakšne ljudi zadene v teh gostilnicah svetovnega mesta; moral bi biti notri, da verjameš. Bil je tukaj mlad Madjar, okolu trideset let, visok, živ, z dvema zlodjevima očesoma, vročinske besednosti, kateri se je bil upisal mej zuave v Alžiru, ko je bil tajnik nekemu gospodu v Parizu, pa je bil ranjen in ujet od Arabcev; potlej je ušel v Maroko, potlej nazaj prišel v Evropo, odpeljal se v Hâg, iskat mesta častniškega, da se vojskuje proti Javancem. Ker se mu v Hagu ni posrečilo, se je odločil stopiti v turško vojsko, potujoč v Carigrad je na Dunaji dobil zaradi neke ženske strel v vrat — pa je pokazal brazgo. Tudi v Carigradu je dejal: „Kaj naj počnem? Je suis enfant de l'aventure. Jaz se moram vsekako bítí, sem ga že našel, ki me popelje v Indijo, — ter pokaže karto za pot tjakaj; bom pa angleški vojak; tam

je zmiraj dosti opraviti; želim se le tepsti, kaj mi je na tem, če poginem: že tako ali tako mi je jeden kos pluč za nič!“

Drugi izvirnik je bil nek Frančoz, katerega življenje je bil vedni boj s pošdami; pravdal se je z avstrijskimi, francoskimi, angleškimi pošdami; pošiljal je oporekajoče članke v „N. F. Presse“, „Republicaine“, „Times“, ter oddajal telegrafne neljudnosti na vse poštne postaje kopnega; vsak dan se je zabaval pri kaki poštni skrinjici, ter ni dobil pisma nikdar o pravem času, ter ga ni pisal, da bi bilo prišlo na odločni kraj, in tako je dalje pri mizi pripovedoval o svojej nesreči, o preprih ter vsakrat končal: da pošta mu življenje krajša. Spominjam se tudi neke Grkinje, ki se je vedla kakor obsedena; bila je prav čudno oblečena in zmeraj sama; vsak večer je ustala od mize pri na polu večerje, pa odšla, naredivši na krožniku kabalistično znamenje, čegar pomena nihče ni uganil. Tudi nisem pozabil dvoje Vlahov: lepega mladeniča petindvajsetletnega in dekleta v prvem cvetu, katera sta bila jednega večera semkaj prišla, pa sta bila brzkone begunca, ker sta zarudela, kadar si ju malo natančneje pogledal, ter skočila, kakor dva peresa,

kadar so se odprla vrata. Koga se še spominjam? Mnogih, ko bi nanje mislil. Bila je to čarovna svetilka.

Kadar je priplul kak parobrod, zabavljala sva se jaz in moj prijatelj Junk s tem, da sva gledala ljudi, ki so stopali na morsko vozilo: utrujeni, omočeni, nekateri še ginjeni od prizora prvega prihoda; videla sva obraze, ki so se vprašali: „Kakšen svet je to? Kam smo prišli? Kaj bo iz tega?“ Nekega dne stopi na parobrod mladenič, ki je skoro norel zadovoljnosti, da je naposled vendar le v Carigradu, o katerem je od mladega sanjaril, ki je z obema rokama stiskal roko očetu, oče pa mu je dejal: Je suis hereux de te voir hereux, mon cher enfant.

Ure pa, ki so bile vroče, sva prebivala pri oknu, gledaje Dekletni stolp, ki se belosnežno vzdiguje na samotnem otočku v Bosporu nasproti Skadru. Ko sva sanjarila o povesti peržanskega kraljeviča, ki je sesal strup iz roke lepi sultanki, pičeni od gada, kazal nama je vsak dan, ob isti uri z okna nasprotne hiše petletni deček — osle. Mej drugim sva vsak večer zalotila jednega ali dva sumljiva človeka, ki sta morala preskrbljevati obrazce slikarjem.

(Dalje prih.)

Z drugimi besedami: deželni odbor je predlagal, da se v namen poravnanja zemljišno-odveznega dolga 16% na naklada na neposredni davek do l. 1907, t. j. za 21 let nepremakljivo ustanovi ali kodifikuje.

Po vsej pravici branil se je deželni zbor v svojem zadnjem zasedanju zoper tak predlog, ki naj deželo Kranjsko za celih 21 let zavezuje k tako veliki nakladi, ter je marveč vsprejel predlog finančnega odseka:

„Deželnemu odboru se nalaga ter se pooblašuje, da s c. kr. vlado predruženje dogovora z dne 29. aprila 1876 (zakon z dne 8. maja 1876, drž. zak. št. 72) glede končnega uravnanja minima priklade na neposredne davke za zemljišno-odvezni zaklad tako pogodi in sklene, da se oni s 15% napolni predpis vseh neposrednih davkov pri obveljanji določbe ustanovi, da ostane tudi v prihodnje predruženje tega minima odvisno od slučajne spremenitve splošnih merodajnih dačnih postavkov.“

K temu sklepu napotili so deželni zbor pred vsem v poročilu finančnega odseka z dne 10. januarja 1886 priloga 77 stenogr. deželnozbornskega zapisnika navedeni razlogi.

Deželni zbor se ni mogel obraniti bojzani, da je dežela Kranjska glede javnih davščin prišla do najskrajnejše meje svoje plačilne zmožnosti; 47% naklad na neposredne davke zahtevajo deželni, zemljišno-odvezni- in normalnošolski zaklad. Poleg tega pa so še različne okrajne in srenjske naklade. In od tega more se le majhen del uporabiti za produktivne deželne namene.

Največja strogost pa se je zdela deželnemu zboru ta, da naj se ne glede na vse spremembe, ki se morejo v teku let pripetiti, nespremenljivost nakladnega odstotnega postavka za 21 let ustanovi, akoravno je baš v zadnjih letih skušnja pokazala, da k 16% ni zemljišno-odvezni nakladi na neposredne davke pripomore zemljišni davek s 44%, vse druge dačne vrste pa s 56%.

Zoper stalno ustanovitev tacega stanja za daljšo vrsto let morali so tedaj najresnejši pomisleki navstati.

Toda finančni minister odbil je tudi ta pohljni poskus, s kojim so se hotela deželi Kranjski njena bremena nekoliko olajšati, — češ, da ne more državnemu zastopstvu po kranjskem deželnem zboru predlaganega predruženja dogovora iz l. 1876 priporočati.

V takem položaji pač ne preostaja drugzega deželi, kakor da si sama pomaga, ako hoče sploh do tega prispeti, da se slednjič vendar jedenkrat oprabi tlačice more neproduktivnih izdaj ter da pridobi plodonosna tla

Kako naj se to zgodi? — to je vprašanje, s kojim so se kranjski domoljubje na dolgo in široko pečali, in nasledek njihovih preiskavanj je sledeči nemerodajni, vendar pa premisleka vredni predlog, ki naj se pazljivo pretresati blagovoli.

Ako bode erarijalni dolg, kakor je to razvidno iz že večkrat navedenega deželnozbornskega poročila z dne 1. decembra 1885 (ad B. št. 171 de 1885), leta 1895 znašal 3,018.197 gl. 4½ kr., kaže se (po zaznamku deželnozbornskega knjivodstva iz l. 1885) v namen njegovega poravnanja do l. 1907 sledeča potrebščina:

5% ne obresti od obrestljivih državnih posojil do leta 1895	gl. 637.786.—
obrestljiva posojila	„ 1,342.600.—
5% ne obresti od teh do amortizacije obrestljivih državnih posojil l. 1904	„ 391.414.—
neobrestljiva državna posojila	„ 1,037.811.—
skupaj	gl. 3.409.671.—

Po načrtu deželnega odbora pokriti se ima ta potrebščina z 12 letnimi obroki 16% ne naklade na neposredni davek in 20% naklade na posreden davek; tedaj 16% na naklada na neposredni davek 12 × 215.500 gl. = gl. 2,586.000.— 20% na naklada na posreden davek 12 × 71.256 gl. = gl. 855.072.— skupaj gl. 3,441.072.—

iz česar sledi še preostatek v znesku gl. 31.401.

Skupna potrebščina za čas od 1887 do inkuzivno 1907 sestavljala bi se tako le:

Za poplačanje glavnice z izžrebovanjem zemljišno-odveznih obligacij	gl. 4,362.340.—
za poravnanje glavnice	„ 900.—
za 5% ne obresti opravičencem	„ 1,014.752.—
za neprevidljive izdaje	„ 2.700.—

za 5% ne obresti od obrestljivih državnih posojil do l. 1895	gl. 637.786.—
za obrestljiva posojila	„ 1,342.600.—
za 5% ne obresti do amortizacije leta 1904	„ 391.474.—
za neobrestljiva državna posojila	„ 1,037.811.—
tedaj skupaj	gl. 8,790.363.—

Pokritje po načrtu bilo bi sledeče:

Nepovračljiva državna posojila po gl. 175.000 za leta 1887 do inkuzivno 1895	gl. 1,575.000.—
premembne davščine za isti čas	„ 574.446.—
neprevidljivi dohodki v istej dobi	„ 9.000.—
5% na obrestljiva državna posojila v istem času	„ 641.441.—
16% na naklada na neposredni davek za čas od l. 1887 do 1907	„ 4,525.500.—
20% na naklada na posredni davek v istej dobi	„ 1,496.376.—
tedaj skupaj	gl. 8,821.763.—

Ta sestava sledi iz sedanjega stanja zemljišno-odveznega dolga, iz dogovora od l. 1876 in v deželnozbornskem poročilu z dne 1. decembra 1885 obseženega plačilnega načrta.

Največja strogost te sestave je naravno zopet v stalnem ustanovljenju 16% ne deželne naklade na neposredni davek za toliko let naprej, dalje v finančni odvisnosti dežele od države, koje posledica je vsled večkrat navedenega dogovora ta, da je deželi vsako plodonosno delovanje preprečeno, predno ni ta dolg poplačan.

V finančnem odseku minulih deželnozbornskih zasedanj pretresovala so se večkrat pota in sredstva, kako bi bilo mogoče deželi v tem oziru pomagati, ne da bi se prišlo do kacega sklepa.

Marsikdo se je oglašal, misleč, da je našel skrivnostni lek v tem, ako bi se na to delalo, da bi se plačevanje dolga daljšo vrsto let vršilo ter s prenosom bremen na prihodnji rod osoda sedanjega zboljšala.

Kakor je ta načrt na prvi pogled prikupljiv, se vendar o njem na dalje niti razpravljalo ni, ker bi morala dežela v tolikem času preveč obrestij plačati. (Dajje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. novembra.

Ogrov Kalnoky-jev eksposé ni popolnem zadovoljil. Kalnoky ni dovolj energično se postavil nasproti ruski politiki. Posebno Ogrom ni ugajalo, da je grof Kalnoky poudarjal, da še vedno Rusiji zaupa. Po mislih madjarskih prenapetnežev bil bi moral Kalnoky naravnost izjaviti, da Rusiji nič ne zaupa.

Vnanje države.

Bolgarsko narodno sebranje je uničilo mandate Stambulova kakor regenta, dr. Stranskega, bolgarskega diplomatičnega zastopnika v Belem gradu, kot državnega uradnika, in znanega rusofilskega časnikarja Slavejkova kot državnega penzionista po določilih o inkompatibiliteti.

O knezu mingrelskem, katerega misli nekda Rusija predlagati za **bolgarski** prestol, pišejo ruski listi, da je jako bogat. Posebno mnogo mu prinaša njegovo kavkaško posestvo, katero je posebno dobro uredil in zboljšal bivši generalni ravnatelj kneževih posestev baron Suttner. Slednji je Avstrijec in zvalil je tja mnogo nemških naselnikov. Princ je dober Rus, prijazen kavalir in se zna dobro reprezentovati. Posebno se zanima za svoje posestvo. Nekateri trdijo, da je jako nadarjen. Knez Nikolaj dobiva kot apanažo obresti od jednega milijona rubljev, katere je naložila ruska vlada. Nenadna kandidatura za bolgarski prestol je jako presenetila vso kneževu rodovino. Kneza so že poklicali v Peterburg, kamor pride v kratkem.

Vsi ruski listi hudo kritikujejo Kalnoky-jev govor. „Journal de St. Pétersbourg“ pravi, da je naravno, da vsaka država skrbi za svoje koristi, a če dve sosedni državi hočeta biti v prijateljstvu, ozirati se mora vsaka na interese svoje sosedne. Grof Kalnoky je razložil nazore Avstro Ogerske, a ni povedal, kako se ti nazori strinjajo z ruskim posebnim položajem na Balkanu z ozirom na velike žrtve Rusije za Bolgarijo. „Novoje Vremja“ pravi, če državnik stoji na tako negotovem stališču, kakor Kalnoky, ni čuda, če postane zgovoren in neodločen v svojih izjavah. Hotel je s svojim vojevitim govorom potolažiti Ogre. Tako dela slab nasprotnik. Nedavno se je izjavil odličan slovanoljub, da je bolje začeti z Avstrijo vojno, kakor pa okupovati Bolgarsko. Dotičnik dobro pozna Avstrijo. Vojna bila bi težavna, a vsem Slovanom popularna. Vojna odločila bi ne samo bolgarsko, ampak vsa vprašanja, ki so s tem v zvezi. Zategadelj je lahko mogoče, da si bode Rusija izbrala večje zlo. „Novosti“ pa vprašajo, čemu bi bila Rusija poslala Kaulbarsa v Bol-

garijo, če moremo čakati razsodbe evropskega areopaga. Avstro nemške zveze se Rusija ne boji. Ker se Avstrija in Nemčija močno oborožujeta, zategadelj tudi Kalnoky lahko močno govori. Najboljše bi Rusija Kalnoky-ju odgovorila, ko bi mobilizovala. Avstrija bi v vojni imela boljše skušnje z narodi, za katere se sedaj tako poteguje, Nemčija bi pa dobila Francoze na hrbet.

Skoro vsi angleški listi so jako zadovoljni s Kalnoky-jevim eksposé-jem. „Morning Post“ poudarja, da je strogo spolnovanje Berolinske pogodbe najboljšje jamstvo za mir. Da so Avstro Ogerska, Nemčija, Italija in Anglija popolnem jedine v tem, sedaj ni nobene dvojbe. Sporazumljenje teh velesil je najboljšje jamstvo za ohranjenje miru. „Times“ pravijo, da je javno mnenje v Evropi še vedno dovolj močno, da brzda agresivno častihlepje avtokratične države. Bolgarski narod bode zopet dobil pogum. Postopanje Nemčije, Anglije, Avstrije in Italije je dobro jamstvo, da se bode Rusija držala svoje obljube, da ne bode zasela Bolgarske. „Standard“ pravi, da je Anglija zavezana Avstrijo podpirati, ko je slednja prevzela vodstvo za varstvo narodnih pravic. Italija bode gotovo pristopila takej alijanci.

Tudi francoski listi se bavijo s Kalnoky-jevo izjavo o bolgarskem vprašanju in jo jako hvalijo. Francoski listi pišejo, da je Kalnoky govoril modro in jasno. „Republique Française“ imenuje govor avstrijskega ministra vnanjih zadev manifest.

Da je Kalnoky-jev govor ugajal Nemčiji, ni treba omenjati. Berolinski listi ga jako hvalijo. „Vossische Zeitung“ piše, da je Kalnoky na tak način poudarjal avstrijske koristi, da Rusija ne bode mogla nadaljevati svoje dosedanje politike. „Berliner Tagblatt“ je pa posebno zadovoljen, da je Kalnoky poudarjal sporazumljenje mej Avstrijo, Nemčijo in Anglijo. O bolgarskih zadevah pa ni mogel ali ni hotel jasno govoriti. Zatrnilo, da Rusija brez dovoljenja vseh vlastij ne sme zasesti Bolgarske, je nedoločno, ker se ne vé, koliko hočejo velevlasti Rusiji prijenjati. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pravi, da je Kalnoky-jev govor popravil razne napačne nazore, tako dosedanje napačno mnenje, da je nemško avstrijska zveza zveza za boj in odboj. Sicer so pa vsi nemški listi tega mnenja, da bode Kalnoky-jev govor mnogo prpomogel, da se ohrani mir, kajti Rusija se bode sedaj udala.

Mnogim turškim visokim uradnikom ni ugajalo, da sultan simpatizuje z Rusi in je nekda celo voljen skleniti zvezo z Rusijo. Nasprotniki Rusije so pregovorili načelnika evnuhov, Bairam ago, katerega sultan jako čišla, da mu razloži, da je Rusija jedina vlast, ki je nevarna Turčiji, in da so Abdul Aziza samo zategadelj umorili, ker se je bil udal Rusiji. Sultan je obljubil Bairam agi, da bode v kratkem pokazal svojim podložnikom, da se ne mara bratiti z Rusijo.

Belgijski kralj je pomilostil 650 delavcev, ki so bili obsojeni radi nemirov v Charleroi-u. Socijalistiška vodji Schmidt in Falleur nesta pomilostena.

Dopisi.

Iz Zatičine 16. novembra. [Izv. dop.] V nedeljo ob 4. uri popoldne zbrali so se udje podružnice sv. Cirila in Metoda v Zatičini v gostilni „Poličanski“, kjer se je vršila volitev stalnega načelnikstva imenovane podružnice.

Tega zborovanja udeležilo se je primerno mnogo letnikov in ustanovnikov, katere je začasni prvomestnik g. notar Plantan prav srčno pozdravil. Potem je poročal, da je deželna vlada z odlokom z dne 3. septembra 1886 pod št. 8963 ustanovitev Zatiške podružnice potrdila in da je treba sedaj voliti stalno načelnikstvo. Voljeni so bili potem jednoglasno: prvomestnikom g. Ivan Plantan, c. kr. notar v Zatičini; blagajnikom g. Fran Kovač, šolski vodja in posestnik v Zatičini, in g. Ant. Velkoverh, notarski koncipijent ravno tam. Za namestnike so bili izvoljeni in sicer za prvosednika gosp. Jakob Razpotnik, župnik v Višnji gori; za blagajnika g. Fran Muli, župan v Zatičini, in za tajnika g. Janko Škrbinec, šolski vodja v Višnji gori. Po končanem in splošno odobrenem volitvi se prvomestnik v imenu novoizvoljenega odbora in v lastnem imenu srčno za izkazano čast in zaupanje zahvali in zagotovi, da bode odbor na vso moč za korist in napredovanje mlade podružnice se trudil. Konečno še naznani, da je mej ustanovitvijo do sedaj 35 letnikov, 7 ustanovnikov in 1 pokrovitelj (gosp. Ivan Plantan) pristopilo, in da bode, ko še trije udje zaostale doneske uplačajo, podružnica mogla glavnemu vodstvu družbe v Ljubljani 207 gl. 25 kr. odposlati.

To je gotovo lep dokaz, da se nova podružnica Zatiška krepko razvija in da lepo napreduje. In da bi to bilo tudi v bodoče, v to ime pomozita slavjanska apostola sv. Ciril in Metod, ki sta pred 1000 leti gorkeje in pogumneje svete pravice vere in slovanskega jezika branila, kakor dandanes marsi-

kateri takozvani „tudislovenec“, kateremu je slovenski jezik deveta briga. Prebivalcem Zatiškega okraja pa naj bode nova podružnica toplo priporočena, oni naj sedaj pokažejo, da znajo ceniti od svojih pradedov prevzete in podedovane najdražje svetinje, to je vero in pa narodnost. Vsacega posamičnega je dolžnost na altar svete domovine položiti dar, kakor ga premore!

Pri tej priliki naj bode tudi omenjeno, da so po končanem zborovanju Zatiški pevci pod vodstvom marljivega gospoda Kovača navzočne še dolgo časa z lepo ubranim slovenskim petjem razveseljevali in pokazali, da ni bil trud gospoda vodje Kovača brezuspešen, temveč da sme on zadovoljen biti s tem, kar je on sam s svojo močjo in trudom v tako kratkem času dosegel. Želeti bi bilo pa le, da bi se zbrali vsi rodoljubi in omogočili ustanovitev pevskega društva. O važnosti takega društva pa mi ni treba govoriti, kajti to bi se reklo: vodo v morje nositi. Gosp. Kovaču in njegovim pevcem pa kličemo: Le tako naprej in gotovo bodemo v kratkem času osnovali pevsko društvo!

Z Dolenjskega 14. novembra. [Izv. dop.] Včeraj sem se vozil z Dolenjskega po okrajni cesti preko Krke v Kočevje. Naj takoj povem, da bi rajši bos plezal vrh Triglava, nego se še kdaj vozil po taki cesti, toda — saj ni cesta! Človek bi skoro mislil, da je zemljemerec, merivši cesto s Krke proti Dobropolju v cesto porabil struge tamošnjih hudournikov, katerih potem nihče s nasiptanjem in trebljenjem ni pridil. Pravijo, da je pot v nebesa ozka in trnjeva in tega izreka se vsak spominja, kdor se todi vozi. Tudi jaz sem mislil, da se vozim po strmih klanci v nebesa, kjer ni okrajnih cest, ne okrajnih cestnih naklad, ne cestnih odborov. Na Krki naj se potovalec skesano izpove, dobi odvezo, potem pa na voz. Pri konci vasi naj obsedi na vozu, malo od konja v nebo pogleda in takoj bode tam gori, kajti tukaj se sredi in kraj ceste skale kar kupičijo, da se moraš zvrniti in kosti zlomiti, ako se ne varuješ z vso spretnostjo in močjo. Tako slabe ceste, kakor je omenjena, še nesem videl, navadni poljski in gozdni poti so stokrat boljši in vender se tod prevozi veliko blaga, zlasti pa vina. Seveda mora voznik s srednje težkim vozom po dva para predpreči, da pride naprej. To je vender sramota! Pri nas je dovolj dobrega gradiva za ceste, a cestni odbor menda spi, da ne vidi nedostatkov. Naj ga te vrste malo podregajo, da vrši svojo dolžnost, sicer bodem primoran, da govorim še jasneje in povem, kdo je po mojem mnenju kriv, da je cesta tako grozno slaba,

Domače stvari.

— (P. n. kanoniku Zamejcu) se je vsled odborovega naročila včeraj ob najstih poklonilo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Po preprijaznem vsprejemu je velečastni kanonik obljubil, da se bo le še bolj potrudil delovati za to družbo, ki utegne biti našemu narodu v neprecenljivo korist.

— (Slovensko gledališče.) P. n. občinstvo opozarjamo na jutrnjo predstavo v predvečer imendne presvetle cesarice v slovesno razsvetljenem gledališču. Predstavljal se bode veseloigra „Težke ribe“.

— (Anastazija Zelenca spominek) so v ponedeljek po noči neznan zlodejec z neko črno tekočino tako močno pomazali, da so se po celodnevem snaženju in umivanju jedva madeži odpravili. V Ljubljanskega mesta interesu je tako dejanje le obžalovati.

— (Čitalnica v Celji.) Ker k občnemu zboru dne 14. t. m. ni došlo dovoljno število udov (polovica), bode v nedeljo 21. t. m. zvečer izredni zbor, pri katerem sklepa lahko vsako število udov. Na dnevnem redu so poročila predsednikova, tajnikova in blagajnikova ter volitev novega odbora. P. n. udje se vabijo, da se udeležijo zboru v obilnem številu.

— (Kmetijsko predavanje v Boštanj) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo 21. t. m. zjutraj ob 7. uri. Predavanje, ki je bilo naznanjeno v tem listu za 24. oktobra t. l., je moralo izostati zaradi procesije v Boštanj. — V nedeljo 21. t. m. popoldne ob 3. predaval bode pa g. Pirc vsled vabila Sevnške kmetijske podružnice v Sevnici na Štajerskem.

— (Grozen umor.) Zagrebškim listom posnemamo sledeče: Dne 29. oktobra t. l. popoldne pripeljal se je v „Hotel Prukner“ v Zagrebu voz,

na katerem je sedela ženska, oblečena, kakor kmetice na Štajerskem, poleg nje pa zaboj, napolnjen vreča in perilo. Ženska stopi z voza in zahteva sobo. Dali so jej sobo št. 5., kamor si je dala pri nesti zaboj in drugo prtljago. V knjigo za tujce upisala se je: Terezija Malus iz Drenovca, na Bizeljskem, okraj Brežice. Rekla je, da so v zaboji jabolka, katera je pripeljala v Zagreb na prodaj in res so se na voglu zaboja, kjer je bil pokrov malo odlomljen videla jabolka. Ženska bila je v najboljših letih in naročila je takoj po prihodu še drugo sobo za svojega brata, ki ima priti pozneje. Ob 10. uri zvečer prišel je res brat, širokopleč mlad mož, vprašal po sestri, šel v njeno sobo in zaprl vrata za seboj. Osobju v hotelu se je ženske razburjenost čudna zdela in hlapec je vsled tega skozi okno pogledal v sobo, kolikor neso zabranjevali zastori. Zapazil je, da sta tujca veliki zaboj odprla, pri njem imela opraviti in da sta mej seboj šepetala. Zdelo se mu je tudi, da je zaboj z moško obleko natlačen. Pozneje šel je mladi mož v svoje stanovanje št. 35 v drugem nadstropju. Drugi dan zjutraj stal je zaboj prazen na hodniku pred št. 5 in ženska naročila je hlapcu, naj nese zaboj v sobo njenega brata. Vsem ljudem se je obnašanje teh dveh gostov sumno zdelo. Letala sta iz prvega v drugo nadstropje in zopet nazaj, vrata za seboj zaklepala in se plašno okoli ozirala. Mladi mož, ki se je zgledal, da je Anton Geršak iz Drenovca šel je mej dnevom iz hotela iz se čez nekoliko ur vrnil z drugim, nekoliko starejšim možem. Oba sta obiskala Terezijo Malus, a jo kmalu ostavila, Geršak oprtan s precej težko vrečo. V mraku začelo je zopet tekanje gori in doli. Ob 8. uri zvečer videlo je hotelsko osobje, kako sta Geršak in Malus zopet polni zaboj iz drugega nadstropja po stopnicah valila in ga zvalila v vežo. Ker se je bil ravno omnibus pripeljal, moral se je zaboj postaviti na trotoar in veliko potovalcev bilo je radi tega nevoljnih. Kaj bi bili rekli, da so znali, kaj je v zaboji! V zaboji bilo je razkosano truplo moža! Od takrat ni bilo zaboja več videti in tudi tujca se do drugega jutra nesta prikazala. Dne 31. oktobra šla je Terezija Malus s svojim bratom na kolodvor, mu kupila vozni list, potem pa se vrnila v hotel, iz katerega se je odpeljala na istem vozu, na katerem je bila prišla. Mej tem je prišla od okrajne sodnije v Brežicah ovadba, da je posestnik Malus na čuden način zginil. Javno mnenje je takoj pogodilo, da je imela njegova žena roko vmes. Preiskava je toliko poizvedela, da se je Terezija Malus odpeljala v Zagreb, kakor je sama rekla, moža iskat. Policija v Zagrebu je dalje poizvedevala in vse, kar je poizvedela, objavila sodnji v Brežicah. Terezijo Malus in njenega ljubimca — ne brata — Antona Geršaka so prijeli in zaprli. Po mnogokratnem zaslišavanju sta te dni oba priznala svoje zločinstvo. Dne 27. oktobra t. l. sta Terezije Malusove soproga s sekiro ubila, truplo razkosala, v zaboj zložila in odpeljala v Zagreb v hotel Prukner. Kako sta ondu ravnala, je že zgoraj povedano. Ko se je zaboj na trotoar pred hotelom postavil, je že ondi čakal voziček, na katerem so ga peljali k Savi. Vgrmovji pri kopaljšči spraznila sta zaboj, vzela razkosano truplo v vrečo nabasano in je vrgla z mostu v Savo, za njim pa tudi nekaj posteljnega perila. Pri tem pomagal je Terezije Malus sorodnik, bivajoč v Savski ulici. Zaboj našli so drugi dan na drsališči. Trupla umorjenega Malusa še neso našli. Včeraj odšla je komisija k Savi ga iskat.

— (V Pulji) poskusil se je v ponedeljek čuden umor. 13 letnega vajenca Henrika Delbianco zvalil je neznan postar-n mož v samotne stranske ulice ter ga skušal umoriti. Pritisnil mu je glavo na kameno pločo in ga potem s kamenjem tolkel po glavi, da je ubogi deček iz 17 ran krvavel. Upa se, da deček ostane pri življenju. O zločinci ni nobenega sledu.

— (Kranjska hranilnica) je sklenila, da se počeni s 1. januarjem 1887 obresti za posojila na posestva (nad 300 gld.) znižajo na 4 $\frac{1}{2}$ %, za posojila do 300 gld. pa ostanejo 4% obresti, kakor doslej.

— (V Gradci) bilo je preteklo soboto mej loterijskimi bratci in sestrami veliko veselje. Številka 75, ki že v 121 žrebanjih v Linzu ni bila vlečena, je vendar zopet jedenkrat prišla na dan. Bila je silno zastavljena, kajti loterijsko ravnateljstvo moralo je iz finančne blagajnice vzeti 145.000 gold., da je dobitke izplačalo.

Čč. gg. volilcem postojinsko-logaškega volilnega okraja.

V nedeljo dne 21. novembra t. l. ob 4. uri popoldne bode v Postojini v gospoda Vičiča gostilni

volilni shod,

pri katerem se bodo predstavljali kandidatje za deželni in državni zbor.

K temu shodu vabi čč. gg. volilce izvrševalni odbor kluba narodnih poslancev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je veleposlanik Ludolf na lastno prošnjo umirovljen in da se mu je ob jednem izrekle Najvišje priznanje za zvestobo, udanost in izvrstne zasluge, katere si je stekel za državo. — Časniki poročajo, da je grof Ivan Tarnovski imenovan deželni maršalom gališkim.

Budimpešta 17. novembra. Andrassy izrekel po izjavah Kalnokya v včerajšnji seji vnanjega odseka ogerske delegacije, da z veseljem konstatuje, da se popolnem strinja z ministra nazori.

Budimpešta 17. novembra. Avstrijske delegacije budgetni odsek odobril je budget finančnega ministerstva in najvišjega računšča. V vnanjem odseku ogerske delegacije odgovoril je grof Kalnoky na razna vprašanja: Težišče uravnanju vzhodno-rumelijske unije tiči v preosnovi statuta. Vlada imela je določen svoj smoter, a dogodki preprečili so, da se ni dosegel. Neovrgljivo je, da so razmere mej Rusijo in Bolgarijo za bodočnost in blagostanje Bolgarske jako važne; vsakdo mora želeti, da nastanejo mej Rusijo in Bolgarijo manj napete razmere.

Rim 16. novembra. 30 letni marchese Roccagiovane, sin princesinje Julije Bonaparte, sestre Lucijana Bonaparte, ustrelil se je radi nesrečne ljubezni.

Razne vesti.

* („Kuryer Poznanski“) priobčil je te dni pismo poljskega kmeta, ki o rešilni banki in o razmerah mej poljskim kmetom in plemstvom govori tako: „Kar se tiče rešilne banke, samo toliko rečem, da naš kmet z malimi izjemami na vse to jako nezaupno gleda; ker je toliko gospodov prodalo svoja posestva, izgubil je kmet zaupanje do njih. Čul sem celo trditi, da gospoda s tem kmetom le peska v oči siplje, da bi iz njih izvabili denarja, s tem denarjem se potem dobro imeli, s kmetom pa naposled še slabše ravnali. Starejši mej nami spominjajo nas, kako je prej bilo v Poljskej, ko so še nadzorniki s pletenimi korobači za delavci hodili. Kažejo nam na razliko mej poljskimi in nemškimi graščinami. Na jednega teh gospodov se sploh s prstom kaže, on kar naravnost Nemce podpira, dobil si je celo pastorja iz Berolina, da se vrši misijon — in veliko resnice je na tem. Gospoda morebiti niti ne vedo, da narod proti temu mrmra, ker ni nikdo toliko pogumen, da bi resnico povedal. Gospodje tudi mislijo, da mora kmet na večno neumen ostati itd.“

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkustva so dokazala, da se je „Moll-ov Seiditz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po pošti povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik v Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (20—8)

Listnica upravnštva. Gosp. M. D. v D. Dotične številke smo odposlali.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebes	Mokrina v mm.
16. nov.	7. zjutraj	734.63 mm.	6.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	733.67 mm.	13.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	735.28 mm.	6.6° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 8.9°, za 5.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	60 kr.
Srebrna renta	84	65
Zlata renta	113	55
5% marcna renta	101	20
Akcije narodne banke	870	—
Kreditne akcije	284	80
London	125	75
Srebro	—	—
Napol.	9	94

C. kr. cekini	5 gld. 94	kr.
Nemške marke	61	62 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%		103
Ogrska papirna renta 5%		92
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		124
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		98
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele		90
Kreditne srečke	100	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-tržnicah knjiga:

Die
**landwirtschaftlichen
Gesetze u. Verordnungen
des Herzogthums Krain.**

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postave in ukase za Kranjsko: postavo za tiče varstvo, pokončavanje mršev, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi prirodoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priloge rasprave o "tičjem varstvu", "predencu", "sumnem ribarstvu", "strni uši" ita. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek raspravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gledatelj postavlja sno doradaj, ogretati, bode ta knjiga istinito odpomogla živu potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Dobro ohranjen (872-1)

Phaethon-koleselj (zaprt)

proda se po ceni: Igriške ulice h. št. 8.

Išče se dobro ohranjen

harmonij.

Ponudbe vsprejema vodstvo deške ljudske šole v Škofji Loki. (851-1)

Št. 19.065. (847-1)

Razglas.

Da se zagotovi hrana in priprava odgoncev pri odgonski postaji v Ljubljani za dobo od 1. januarja do konca meseca decembra 1887. leta se bode v četrtek dne 25. novembra t. l. dopoldne od 10.—12. ure pri tukajšnjem uradu vršila minuendo-licitacija.

Tisti, kateri hočejo hrano in pripravo za odgonce prevzeti, vabijo se s pristavkom, da mora vsak, ki se bode udeležil licitacije, 50 goldinarjev kavcije položiti.

Mestni magistrat Ljubljanski,

kot odgonska postaja,

dne 11. novembra 1886. leta.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (802-4)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Katera obitelj

vsprejela bi samca za 3 mesece v svojo sredino, ter prekrbela ga s hrano, stanovanjem in postrežbo? (843-2)
Ponudbe blagovoljijo naj se oddati pod naslovom „U 39“ do 27. t. m. pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Hišna oprava.

Dobro ohranjena garnitura, miza in preproga

se proda. (837-3)

Marije Terezije cesta št. 1, I. nadstropje, na levo.

Fin med v satovji
à kilo 60 kr.

dobiva se pri (680-18)

OROSLAVU DOLENCU,
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

➔ Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Vsi veččaki in učenjaki

zjedini so se v tem, da je

zdravilstveno parno ribje olje

najboljše olje te vrste. — Samo to parno ribje olje ima svoj neovrgljiv učinek, jedino samo to olje prenaša želodec brez težave; ker se uporablja pri njega izdelovanju le najsvetlejša ribja jetra, iz kojih se s pomočjo parne vročine izceja čisto bledorumenno olje, popolnem prosto vseh jedkih in gnjilobnih tvarin. To parno ribje olje prodaja vedno sveže in najboljše baže

LEKARNA PICCOLI-Jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajske cesti.

Cena steklenici 60 kr.

➔ Častito občinstvo se prosi, da zahteva vedno le parno ribje olje, koje treba dobro razločevati od nižje vrste temnorumenega olja, ki se izdeluje iz bolj ali manj žarkih jeter in vsled svojih pokvarjenih organskih tvarin želodec zelo obtežuje in pokvari. (759-6)

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomanjkanju krvi

**E. Strassnický-jevo
zdravilno sladno pivo,**

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmohl. ➔ Prospekti zastoj. ➔

Glavna zaloga in kleti: (821-2)

Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

➔ Zaloge v vseh boljših lekarnah. ➔

Zaloge v Ljubljani: J. Svoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

Tujci:

16. novembra.

Pri stenu: Jung z Dunaja. — (Goldberger iz Zagreba. — Troll z Dunaja. — Neuman iz Grada. — Goetz iz Kočevja. — Weingartner iz Budimpešte. — Traun iz Celja. — Polak z Dunaja. — Perutz iz Trsta.

Pri malič: Reingruber z Dunaja. — Baron Rehbach iz Rudolfovega. — Pick z Dunaja. — Bobolinski iz Železnikov. — Kapretz z Dunaja. Pri avstrijskem cesarji: Strukelj iz Idrije.

Umrli so:

13. nov.: Alojzija Novak, strojevodjeva hči, 6 1/2 mes., Marije Terezije cesta št. 1, za božjastjo. Ana Hrovat, usmiljena sestra, 34 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

14. nov.: Ana Perdan, trgovčeva hči, 5 let, Cesarja Josipa trg št. 13, za škrlatico.

15. nov.: Vincenc plem. Herrisch, umirovljeni uradnik, 83 let, Krakovski nasip št. 18, za starostjo.

V deželnej bolnici:

12. nov.: Ema Prezel, dekla, 20 let, za jetiko.

13. nov.: Jakob Kos, gostac, 80 let, za katarom v črevesu.

Trgovsk pomočnik,

izvežban v kupčiji z mešanim blagom, slovenskega in nemškega jezika zmožen, z ugodnimi pričali, dobi službo pri Jakobu Dereani-ji, trgovci v Žužemberku. Plača: 300 gld. s prostim stanovanjem, hrano in postrežbo.

Somenj v Sodražici

na dan 18. novembra 1886

je vsled odloka visoke c. kr. deželne vlade z dne 10. t. m. št. 3823 mesto dne 14. pr. m. dovoljen.

Županstvo v Sodražici,

dne 15. novembra 1886. (850-2)

Uljudno naznanjam, da imam, začeni s 13. novembrom t. l., svojo (841-3)

**odvetniško pisarno
v Ptui.**

V Ptui, dne 14. novembra 1886.

DR. FRAN JURTELA.

**Skušena štupa za živino
po 50 kr.**

Vspešna ozdravljenja, katera so vsled rabe te štupe po izbornih in vsestransko učinkujočih lastnostih dosegli živino-zdravniki in živinorejci, storila so, da ista velja za prvo zdravilo pri vseh boleznih vsakršne domače živine, ter se priporoča vsakemu gospodarju, naj to štupo ne rabi nemudoma samo pri vseh notranjih živinskih boleznih, ampak jo mora vedno imeti doma pri rokah. Ozdravlja vse plučne bolezni goveje živine, kakor plučno gnjilobo, kašelj in plučno vnetico prav temeljito. Pri napanjanju, grizenju, zabasanju, če se je vedno da, kaže se kot prav dobro domače zdravilo. Pri redni porabi pomagala je štupa v največ slučajih gledatelj nalezljivih boleznij kot odvajajoče sredstvo. Ta živinska štupa je velike koristi za vse domače živali, sesalce. Krave, ki dajejo slabo mleko, dobe že v kratkem času izvrstno mleko. Dalje rabi za čiščenje živine, kadar teleti; telički se vidno dobro redé, ako 8 dnij dobivajo to štupo. Ta štupa za živino je skušeno kri čistilno zdravilo, ter odganja vse bolezenske snovi iz telesa.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznij, kašlja, plučnih in vratnih boleznij. Pospešuje prebavljenje, čisti kri, odvaja vsako zaslezenje in nečiste snovi skozi nos in po scálu jako močno in temeljito. Odpravlja tudi vse gliste, kakor hitro konj zbolí na tej bolezni. Dalje ima tudi to lastnost, da živina zopet rada je, ako prej ni marala, ter vzdržuje konje, da so debeli, okrogli in ognjeni. Zametek z računalnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z računalnim navodom samo 2 gld. (803-4)

Dobiva se v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitekov.

Kinscem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6. (787-21)